

มหาวิทยาลัยมหิดล

ปัญญาของแผ่นดิน

รางวัลผลงานวิจัยระดับดีเด่น

การเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาตระกูลไท - กะได

ตระกูลภาษาไท-กะได เป็นภาษาที่มีการศึกษาน้อยมาก และเป็นภาษาที่มีแนวโน้มที่จะสูญหายไป งานวิจัยนี้มีคุณค่าต่อการศึกษาภาษาศาสตร์อย่างมาก เนื่องจากทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างนักวิชาการไทยและจีน อันจะนำไปสู่ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคต่อไป สภาวิจัยแห่งชาติจึงมอบรางวัลผลงานวิจัยระดับดีเด่น ประจำปี 2553 สาขาปรัชญาแก่งานวิจัยชิ้นนี้

ศ.ดร.สมทรง บุรุงัทธมน์

ชาวไท - กะได

ความสำคัญของงานวิจัย

คำลักษณนามของภาษาตระกูลไท-กะได เป็นภาษาที่มีการศึกษาน้อยและมีแนวโน้มที่จะสูญหายไป ซึ่งคำลักษณนามเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาตระกูลไท - กะได และจัดเป็นลักษณะตามภูมิภาคของภาษาที่พูดในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งที่จะศึกษาภาษาของชนชาติไท - กะได เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางด้านภาษาศาสตร์ไท - กะไดและสร้างฐานข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำพจนานุกรมซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยในเชิงลึกต่อไป

ชาวไท - กะได

ผลการวิจัยพบว่า

งานวิจัยนี้เปรียบเทียบคำลักษณนามจำนวนนับในภาษาไท - กะได จำนวน 10 ภาษาได้แก่ ภาษาลาว ไทย ชาน ลื้อ จ้วงเหนือ ปูยี จ้วงใต้ กัม สุย และฮไล ผลการวิจัยพบว่าบางภาษาได้มีการขยายความเชิงอุปลักษณของคำลักษณนามตามการสำเนียงหรือการรับรู้ของผู้พูดภาษาไท - กะไดต่างกลุ่มมีการพัฒนาคำลักษณนามใหม่ขึ้นมาใช้เฉพาะกลุ่มและพบว่าองค์ประกอบทางด้านอายุและเครือญาติเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกใช้คำลักษณนาม อีกทั้งยังพบว่าทุกภาษายืมคำลักษณนามมาจากภาษาจีนโบราณ

ชาวไท - กะได

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการเปรียบเทียบลักษณนามของภาษาไท - กะได ที่พูดในจีนและภาษาไทยกลาง
2. เป็นประโยชน์ต่อการสืบสร้างและการจัดแบ่งกลุ่มภาษาไท - กะได ให้ชัดเจนขึ้น
3. เข้าใจลักษณะและเอกลักษณ์ของภาษาดั้งเดิมของชาติไทย
4. นักวิชาการไทยได้ขยายการศึกษาด้านภาษาและวัฒนธรรมของชาวไท - กะได ไปประเทศจีน
5. เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างไทยและจีน